

Ωδή στον Διονύση

Στίχοι: **Τάσος Σαμαρτζής**

Μουσική: **Νότης Μαυρουδής**

Εκτελέσεις:

νάσης Γκαϊφύλλιας
Λοιπόν μολύβι και χαρτί
θα πω για κάποιον που φορεί
τα ίδια στρογγυλά γυαλιά με κάθε βλέμμα,
κι αν κάτι έχουμε κοινό
είναι που ξέρουμε κι οι δυο
πως τούτη η χώρα ζει μονάχα μ' ένα ψέμα...

Είναι γλυκός και γραφικός
αυθόρμητος γι' αυτό τρωτός
κυρίως τώρα στην πολιτική του όψη,
αθώος πάντα εκ γενετής
μα και με τύψεις ενοχής
αυτές που χρόνια προσπαθεί να μας φορτώσει...

Θυμάμαι τότε ήταν `κει
μέσα στου κόσμου τη βουή
σε μια διαδήλωση που ανάβει στην πλατεία,
μα τωρ' αλλάξαν οι καιροί
κι από τ' αερόστατο θωρεί
μια κοντοπόδαρη φυλή τόσο γελοία...

Ντέρμπυ φωτιά της Κυριακής
κρίσιμο ματς της Εθνικής
στο ενενήντα του αιώνα... αγωνία,
και στην κερκίδα που ξεσπά
αυτός εκεί μπροστά μπροστά
σαν χουλιγκάνος: θρύλος του η ορθοδοξία...

Δε γράφει πια για να δειχτεί
μα πρέπει κάπου να πιαστεί
και περισσότερο να πείσει τον εαυτό του,
πως έχει δίκιο ν' αντιδρά
σαν τον τυφλό που στη φωτιά
πετάει για πάντα σαν σκυλί το παρελθόν του...

Το δικαστήριο είν' εδώ
μες στην παρέας το κενό
στην παραλία που μας βρίσκει πια τυχαία,
σαν ξυρισμένος ναυαγός

αργός ταχυδακτυλουργός
που χρόνια ψάχνει για μια γυάλινη σημαία...

Για να κοιτάζει κι από `κει
και να μιλάει για Κοεμτζή
για το στρατό, τους χούλιγκανς και τα πρεζόνια,
όσα δε γνώρισε ποτέ
κλεισμένος σ' ένα ρετιρέ
σε μια αγκαλιά, έξω βροχή, και φύγαν χρόνια...

Από ένα όνειρο παιδιού
σε μία κρίση ρεαλισμού
έτσι αναδύεται απ' της ψυχής τα βάθη,
μα εμείς εκεί, τέχνη παλιά
κάθε ανάσα και βουτιά
όχι δεν κάναμε λοιπόν τα ίδια λάθη...

Λες να `χει ακόμα στο γκαράζ
το όνειρό του τουρκουάζ
που όλοι θέλουμε μια βόλτα να μας πάει,
παλιό αμάξι με φτερά
μοντέλο του εξήντα επτά
κι ας έχει τώρα μηχανή που δεν τραβάει...

Από του μέλλοντος το ροκ
ως το γαλάζιο του μπαρόκ
ουράνιο σώμα που έχει χάσει την τροχιά του,
κι από τον έρωτα στο σεξ
απ' το Ροντέο ως το Ρεξ
είν' η παράσταση του γύρου του θανάτου...

Πάνω σε μαύρο φορτηγό
μια εκδρομή χωρίς σκοπό
όλοι μαζί έχουμε χρόνια ξεκινήσει,
μα στις στροφής τη μοναξιά
κουνάει το χέρι είν' αργά
δεν έχει θέση... «Γεια χαρά σου Διονύση...».

Καταχώριση στο stixoi.info: Φάσμα, Γιώργης, 24-09-2003

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=3286